

Beskæftigelsesministerens besvarelse af § 20-spørgsmål nr. S 966 af 21. november 2006 stillet af Bjarne Laustsen (S).

Spørgsmål nr. S 966:

”Hvordan kan staten lave en aftale under danske løn- og arbejdsvilkår med den polske arbejdskraft i de danske statsskovdistrikter, når ministeren mener, at det er udstationeringsdirektivet, der er gældende, hvor det netop i en periode er hjemlandets lønforhold, som er gældende?”

Vores sag

609-0066/7107-0001

Svar:

Hvis en udenlandsk virksomhed udstationerer ansatte til Danmark i forbindelse med levering af en tjenesteydelse finder udstationeringsreglerne anvendelse. I Danmark har vi som bekendt valgt ikke at regulere spørgsmålet om løn i udstationeringsloven, men i stedet at overlade reguleringen til arbejdsmarkedets parter. Fagforeningerne kan rejse krav om overenskomst overfor udenlandske virksomheder i overensstemmelse med udstationeringsdirektivet.

Ved siden af udstationeringsreglerne har statslige myndigheder imidlertid visse forpligtelser med hensyn til at sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår i forbindelse med opgaver, som udføres for staten, jf. ILO-konvention nr. 94 om arbejdsklausuler i offentlige kontrakter, som Danmark ratificerede allerede i 1955.

Som jeg har redegjort for i tidligere besvarelser, senest i svar på spørgsmål nr. S 840, er statslige myndigheder forpligtet til i kontrakter med private leverandører at indsætte en arbejdsklausul om, at leverandørerne skal sikre de ansatte en løn, arbejdstid og andre arbejdsvilkår, som ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for arbejde af samme art inden for vedkommende fag eller industri på den egn, hvor arbejdet udføres. Som følge heraf kan statslige myndigheder stille krav om, at udstationerede arbejdstagere i en virksomhed, der har indgået kontrakt med staten, arbejder på løn- og ansættelsesvilkår, der er sædvanlige for det danske arbejdsmarked.